

J. G. GEZELIUS - E EMPORAGRIVS. - DISS. DORPAT. 1650.

FYK

dider, Disp. gymn. s. 27

In gymnasio Stockholmens

Σωθική,
ΣΤΖΗΤΗΣΙΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ,

περὶ

ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΠΟΥ ΛΔΙΑΦΟΡΟΥ.

η πε

Ἐπὶ τῇ κελιώσματι τοῦ περινδοξοτήτης καὶ
Δυτικωνίας

ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΜΗΣ

περιγράψει τὸν υπατεῖο μεῖζον, μηδεπόλεως
Σπολαιαῖς,

Καθηγημένα

τὸτε ιωάννον τὸτε γεωργίον γεζη-
λίον, ἐπὶ τῆς ἀκαδημίας γοτσιατία.
Νησικαθηγητεῖ.

Αποκειμένων

τῆς Ηρίκου ἐμποραγρίον,

Ἐπειδὴς εἰσιθετούσιν

τῇ πλάτῃ φένοντο μηδὲ διαχηλιῶσαν 24 βούνον
τῷ τῆς χριστεγονίας ἔτει α΄ κ' ο. 1650.

Ἐν τῇ στυφαλίᾳ πανταχόδην τόπον
ἀρχίτιτον ματθαιόν.

ΑΡΙΣΗΜΟΤΑΤΗ ΚΑΙ ΜΕΓΙΣΤΗ ΤΗ
Αρχέση καὶ Κυρία,

ΚΥΡ. ΧΡΙΣΤΙΝΗ,

τῶν Σβηκῶν, Γωθῶν καὶ Όυανδάλων Βασιλίσση ἀὲ Σε-
Βασῆ. Τῆς Φιγλανδίας Αρχέση Μεράλη. Τῆς Ήδονίας,
Χαρηλίας, Αρχηρέπολης τερραμπούζιτη. Τῆς ιγγίας
Κυρία Περφανεσάτη. κτλ. κτλ. Κυρία ἐ Βα-
σιλίσση με Πανιλάω,

Εὐχομαι ἐν Περάπαν, Εἰρήνην, Ήσυχίην Τε.

Τὴν Μεγίση, Αργίληω, Ζαΐσι ΒΑ-
ΣΙΛΙΣΣΗ

Τράμηντα πανοπήτως ἐ σ-
μηνίας Ιερώσου,

ΗΡΙΚΟΣ ΕΜΠΟΡΑΓΓΙΟΣ.

Σὺν Θεῷ

ΠΕΡΙ ΓΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΆΔΙΑΦΟΡΟΥ

α.

Τῇ Άνθρωπῳ ἐν ἀδίαφορείᾳ ἀκίνητος·
ιχ μετακάλεσται, ὡφέλιμός ἐστι, τοῦτο
οὐ γάντω τῷ Σε καὶ οὐ πάσῃ τῷ θεῷ
παντοκράτορεις· Αἴγαυκαίσι, τοῦτο
οὐ κατανοῦσι τῷ Σε ωρίσταιώμενοι
ευηύτητα· Ηδέσι, τοῦτο Πειθούμη-
σιοι εἰς μακαρισμὸν πορεπον μετὰ τὴν
πλεύτην διποκαταπειθῆναι. Εν δὲ ἀπληπητέον οὐμῖν ἐξ αἱρέτων,
τὴν πάντα ἀδιφορείαν κλειστήν θευματήν, καὶ τὴν οὐ τῷ ωρίσται-
σῳ ἐπιθέσιν σέδαιμονεσσάννη.

β.

Η μὲν Κπίσις ὡντὸς περάματος, καὶ τῆς ψυχῆς ἀμφο-
τέρου τοῦτον οὐτείς σεμβέλευεις.

γ.

Η συμβέλωπος καταγέάφεται γεν. α. κ' σ. Καὶ εἶπεν ὁ
Θεὸς· ποιήσου μὲν ἄνθρωπον κατ' ἐκόνα ημετέραν, καὶ καθ'
δμοίωσιν. Εγ δές γωνέον (α.) ὅποι οὐ συμβέλωσται αὐτῇ ἔδειμίσαι
ἐν τῷ οὐρανῷ ἀβελλίαιο ἔδαμανδέλεγχον, ἀπλάτην τῷ Αἰθρῶποι
πάντας τοισι τῶν ζῴων ἐξοχήν. καὶ τὴν μεταλλαγὴν τῷ τὸν
άνθρωπον ἐν συγκέντητη ἐσότην κατέχει, καὶ ωρίσταιοι-
κότι, ὃ τοισιδευ, εἰς αρχαῖον ἐπάγει.

(β.) Αἰχήν τοι οὐκώς φεύγει ἀυτὸς λαλῆσθαι Θεός; ὥχην
τὸς ἀγράπλευρων ὄπει, πειστηρόδεσιν, η τὴν γῆν, τῆς ἐξε-
μοξφάγη ἐάνθρωπον καθὼς ὁδοίς πεισταλαῖ, τὰ
Ἐ πεισταλαῖτην αὐτοῦ, ἀ πιθανούσια σκτίθη ἐάνθρω-
ποι, δῆτας ὁ Πατὴρ, οὐτος, ἐ πεισματι ἄριστον.

6.

Η μὲν οὖτις Σάμιος τε πυ τὸν τερψιθεον Αἰχηζέφε-
την. ιν. α. κ. ζ. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, ελ. κεφ β.
πι. ζ. πειστηθεπι Ε ἡ υλη. Καὶ ἐπλαστον Κύρου. ὁ Θεὸς ἄν-
θρωπον χειν δοπε τῆς γῆς ὅθεν Ε λέγετη περιτο. ὁ ἄνθρω-
ποι ἐκ γῆς χοικός, α. Κορ. ιε. μ. ζ. τοις λεπτολογίας ὁδοίς
καὶ σκοτειδαῖς εἰωθυιας καταλιπόντις, παντοφίασι οὐ θεῖ ἐκ-
τας θαυμάζομεν, ος ἀτίμις τῆς υλης πεισματῆρ τὴν τὰ σώμα-
τοι ἀρμονίαν ἐξεμόρφωσεν.

7.

Η δὲ τῆς Ψυχῆς, ὥτων γεν. β. ζ. καὶ ἐνεφύσησην ἔει τὸ
πεῖσωπον ἀπό την πνοήν ζωῆς, Ε ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος. οις ψυ-
χῆν ζωσαν. τῶτο τὸ τῆς Ψυχῆς ἐμφύσημα, καθὼς καὶ τὰ
πιεύματοι. Διέσ, ιωα. κ. κ. β. θεωπερπῶς γενόμενον, οὐ
τῷ βίῳ τέτοφειλαλαῖν ἀδυνατεῖμδυ. οὐεφύσησην ὁ Θεὸς πνοὴν
ζωῆς (έβρ. □□Π τῶν ζωῶν) τέττα, ζωικὴν καὶ ὥτως
ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος. οὐεψ ψυχῆν ζωσαν, ὥστε ἀναθρυπαῖτην
α. Κορ. ιε. μ. ο. Οὕτι δὲ τὴν ζωὴν Φυλικῆς Ε ἀιθηπικῆς τῆς Ψυ-
χῆς τῶν Βοτικῶν καὶ ζῶσιν ἀλέογων, ἐλαχεὶ καὶ τῆς λεπτοκῆτος
δηλόν ὅτιν οὐκ ειχει.

ζ.

Ἐκάνθρωπα οὐδαμ', δευτέρα συμβολεύσει συγκλάνει
ὁ Θεὸς πειστηθεπι τῆς γονικὸς τῆς κτιθησμένης, λέγων γεν. β. ιε.
οὐ ακ-

ὅ καλὸν ἔγαγ τὸν ἀνθρώπων μεῖνον (σὺ τῶν πεφηγυμένων καὶ
ἐπιμένων Φαινοῦμεν, πάντα λέγοντα, ἐχεῖς δυστυχήσεις ὁ Α-
δάμ, ἀλλὰ διῆστε τὴν θύγένεις ἀνθρώπων τοῦ οὐκούνης.) ποίησον
μόνον (ἔνδει. — ΠΙΨΥΝ, ποίησον, τοῦτο γάρ ὁ Θεὸς πάντας.
πάντας, εἰς δὲ τὴν θύσιαν) αὐτῷ Βοηθόν. — Τοῦτον (ΠΟΛΙΤΙΚΑ, κατί-
ναντι η ἔμεσος φύσις αὐτῷ, ταῦτα καὶ τὰ τῇ οὐκακλασίᾳ αὐτῷ
διηγεκέντει αὐτῷ παρεστῶς.)

η.

Τῷ ουμβύζιλένυμαι ἐπικολαθεῖ ὁ δόποπλεσμὸς εἰχ. κ' α'.
κ' β. ἐπέβαλεν ὁ Θεὸς ἕκστον (— ΠΙΨΥΝ ὁ δέσμος μεθερμηνευό-
μενον, ὑπονον δεινὸν, καρόνην ἡ ληθαιρεύσας λειχόμενον.) Ὡπεὶ τὸν
Ἄδαμ, καὶ ὑπάωσον οὐκέτιας μίαν τῶν πλευρῶν αὐτῷ, (ΥΠΑΣ
ώς καὶ πλευρά, τὸ πιστόν οὐκέτι τὴν σύρκα σημαίνει, ὅθεν μηλέτη,
τὴν γυναικαν ἐκ σπρκίνης τῆς πλευρᾶς ἀκίναδα, διὸ ἐπειν ὁ Α-
δάμ, ὅπεις ἡγαγεν ὁ Θεὸς; ποὺς αὐτὸν τὴν γυναικαν· ταῦτα μὲν ε-
στιν ὃ τῶν οὔσεων μα, οὐκέτι δὲ τῆς σπρκίνης μα. εἰχ. κ' γ.)
οὐκέτι ἀνταλήγωσε σύρκα αἵτης. οὐκέτι ὀκοδόμησε Κύρος οὐκέτι
Θεὸς τὴν πλευράν, ηνέλαβεν ἐκ τῆς Άδαμ, εἰς γυναικαν, κλ.
Καὶ ὡδε ταῖς κεναῖς ζητήσεις καὶ μωρολογίαις ποιεῖται πάτερ τέ-
των, τοῖς ματαιολόγοις, οὐκέτι ταῖς ἀκιναῖς πυηθομένοις κατε-
λειπεῖσθαι.

θ.

Τοῖς πεφηγυμένοις ἀνθρώποις ποιεῖται θεραπεία η αὐτὶ τῆς Εἰκό-
νος. Θεῖς δέ αἱ ἀνθρώποι φιλάλεξις, καταγένεται φθῖσαι γεν. α. κ' ζ.
οὐκέτι ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἀνθρώπον καὶ εἰκόνα Θεῖς ἐποίησεν αὐ-
τὸν. οὐρανον καὶ θῆλυν ἐποίησεν αὐτάρ.

ι.

Τοῖς πεφηγυμένοις ἀνθρώποις Θεῖς η ποίησις, σὸν ἐν τῇ σκε-
τῆς θύσιας θείας γεννήσεις. εἰδί· σε τῇ πολέμῳ τὴν τῶν ἀγγελῶν
μορφὴν κατέστη. εἰδί· σε τῷ πεφηγυμένῳ, ηλικίᾳ, οὐκέτι δημητρίῳ
πολέμῳ.

τῇ θάρξῃ φύσις ἀνθρωπίνης τῇ Μεσίτῃ καὶ ἵκεται ψυχῆν
μήσῃ χειρὶς ἡ οὐ. ἐν τῷ ἄρχειν λειτῶν τῶν ζώων, κα-
τάπιε εἰδοσια. Κοινωνοὶ συνελήρησαν.

Αλλ' ὑφίσκετο αὖ
τῇ Θεῷ, περιγυμάτων π
καὶ ἐπεργίων, ἔξαιρέτω ταῖς ἀναστολαῖς τοῖς περιγυμάτοις τα-
λαιά όπιγνωσε. ὁ Διόσου Φείτης ἢ μόνον γεν. Β. 19. κ.η. ἀλλὰ
μάλιστα Κολ. γ. 6. ὅπερ ἐν πίλεπη ὁ ἀπόστολος, ἐνδύσιαδη
μᾶς τὸ γέον ἀνθρωπον, ἀνακαίνετεν γένες περιγνωστοῖς εἰκό-
νας τὴν κύνιον ἀνθρωπον, αὐτὸν. η δὲ Ὄπιγνωσις αὕτη ἀνακαίνεται
περιγνωστη, α. Κορ. 1γ. 1β. καὶ αἱ Ιερα. γ. β.

ἢ Εἰκὼν (α) περιτεν, ἐν τῇ
Θυσικῶν καὶ Πεπτούσιν, ἀλλὰ
καὶ ἐπεργίων, ἔξαιρέτω ταῖς ἀναστολαῖς τοῖς περιγυμάτοις τα-
λαιά όπιγνωσε. ὁ Διόσου Φείτης ἢ μόνον γεν. Β. 19. κ.η. ἀλλὰ
μάλιστα Κολ. γ. 6. ὅπερ ἐν πίλεπη ὁ ἀπόστολος, ἐνδύσιαδη
μᾶς τὸ γέον ἀνθρωπον, ἀνακαίνετεν γένες περιγνωστοῖς εἰκό-
νας τὴν κύνιον ἀνθρωπον, αὐτὸν. η δὲ Ὄπιγνωσις αὕτη ἀνακαίνεται
περιγνωστη, α. Κορ. 1γ. 1β. καὶ αἱ Ιερα. γ. β.

β.

Ἐπειτα (β.) ἐν ὄρθοτητι καὶ ὄσιότητι τῆς Βραχίσεως περὶ τὸ
ὄργιοντας ἀποτελεῖται ἡ θεά θεάσιμης, παθῶς τὴν ὄφθαλ-
μοφανῶς περιποτη, ἐφεσ. δ. κδ. τὴν τὸν τερψίν· ἐνδύσι-
σε τὸν κανὸν ἀνθρωπον, πὺν καπὲ δέον κποθέντα ἐν δίκαιο-
σύνῃ καὶ ὄσιότητι τῆς ἀληθείας.

γ.

Ἐπειτα (γ.) ἐν τῷ τῶν ἀιθήσεων καὶ πάντων μελῶν
περιθυμίᾳ μερίσιη. Κοινωνίσμενη ἐπιμότητη περὶ τὸ σκηνεῖν,
ἀποτελεῖται ἡ θεά θεάσιμης ἐπειθύμησεν ὡς ὡς τῆς
ἀνακαίνετος ψυχῆν τὴν δηλοῖ ὁ ἀπόστολος, α. Θεσσ. ε. κ. γ.
λέγων· αὐτὸς ὁ δεὸς τῆς εἰρήνης ἀγαλοσκύ υμᾶς ὁλοπλεῖς, κλλ.

δ.

Μετέπειτα (δ.) ἐν τῇ ἀδενασίᾳ τῆς τοῦ ψυχῆς καὶ τῇ
εώματο, ὁ μάλιστα ἐν Φαγετῷ δεῖν ἐκ γεν. Β. 12 ὅπερ τὰς
περιποτατας καλύπτει ὁ θεὸς μὴ Φαγετον διποτε δειρεῖ τῇ γη-
γένεσιν

σώσκειν καὶ λέπειν ἐποιητόν, μήποτε θανάτῳ διποθάνεσθαι· ὡς
τῆς Βίβλου τοφ. β. κ'. γ. ὑπὲ πλέοντας ὁ θρωνοφόρος οὐδεῖς· εἰ
περ φέρεσθαι· καὶ ρώμ. ε.ι.β.

12.

Ἄπειπεν διὸ ἐπεὶ ἀλογοῦντο, οἵπειρες τὴν ἀδειασίαν ἔχειν
πρωτοπλάστους ἀδειγματικούς τοὺς εἰς τοὺς μητριέαν ἀσφαλίζοντας,
ἔαν γέ τις θεῖς ἐπικότης ἐν ἀνθρώπῳ Φυσικὸν ἥν τὸ δῶρον (θήποτε
τῇ πόσαις ἄρτοις ἐμέμφεσθαι δοθέν) ἀποφέρεται· ἐπειδὴ τὴν ἀδειασίαν,
δήποτε τῆς ἐπικότης θεᾶς μέρος ἐξαίρετην, ἢν τοιοῦτο Φυσικὸν
ἀλλὰ Φυσικὴν γεγονέαν.

13.

Ἐπὶ τάπαις (ε.) ὑφίσιον ἡ διὰ θεᾶς ἐκάλων, ἐν τῇ ἀρχῇ ἐ^π
κυριότητη ὀλεπλεῖ τῶν απηγῶν, θυείων ἐπάνων τῶν ζώων
ἀλόγων ὅπερ τῆς γῆς, καὶ τὸ τῆς γῆς, α. κ'. κ'. κ'. κ'. κ'. τὸ τῆς
ψαλ. η. ζ. Κατελέιφθη μὲν ἔτι ἀνθρώπῳ μετὰ τὸ ποντίω-
μα κυριότητης τοι εἰς τὰ ζῶα ἀλογοῦ, ἀλλὰ μετεκή καὶ ἀπλήγε, οὗ
την πολλάκις, ἀπηγένατο.

14.

Τελετῶνταί οἱ (σ.) ὑφίσιον καὶ ἡ διὰ θεᾶς ἐκάλων ἐν τῇ γῇ θεα-
νάτοις καὶ πάντων δηλημάτων καὶ πινδύων ἀδεία, παθέας
σὺν ἀδηλόντεσσιν ὃντιν. γ. ά. β'. γ'. ὅπειρη γοινή ἀφόβεστη
ὅφει συλλαλεῖ. καὶ μάλιστα ἐπ τῆς ἀνακαυσώσεως γῆμῶν, καὶ
μετέπει τὸ ζῆν τῆς πακαλεσμῆς, ἐπὶ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ρυ-
θμένης ἀφόβεστη θεῖφα λαβεῖντορειν, λακ. ά. δδ. Φόβῳ θανάτου
μηδέποτε ἕισκοι, ἐβρ. β. ιε.

15.

Τῇ τῶν πειρωπαλάτων κήσει, σῆθιν τῷ μέρει πειρέω,
ἐπειποῦ τὸ ἐπειγμα, τοῖς τῇ ἐπιδικτύοις πειρέσεις, ὃ ἂν το-
τῷ Δικαιοφοῖ οἱ Μωσῆς γεν. β. ή θ. καὶ ἐφύπνου Κύμαος οὐ θεῖες
πειρέ-

αρχίδημου
Τόπον τη.

οῖς οἵτινες πάτεροι πατέρων ήμεν τὸν
πύλον τῆς πατερός, καὶ δὲ ἐδένει γνω-

στὸν πατέρα καὶ

γ.

Περὶ δὲ μὴ Τὸν
Φῆς ἐρμηνεῖς, ψυχῆς οὐκείσθαι
ποιῶμεν, αὐτολέξει εἰδότες Πατέρων τὸν Εἶδεν καὶ ἀνατολὰς
παφυπούσια, καὶ ἐξεπερένετο ποτίζειν τὸν παρθένοντα,
οὐκέτι ποταπεῖς αρχαὶ φωτίζειν.

κ.

Αἴβροτον γεγονέαν τὸν δὲ Παρεκδέστα πόπον, κατε-

φανές θέντι, ὅπερ μόνον ὁ Θεὸς αὐτὸν ιδιοτέρπως ἐφύτευσεν. Ε-

διά ἔρχεται δένθρον· τοιον πταμὸν ποτίζοντα. ἀλλὰ πολλῷ μά-

λιστεῖ ὅπερ ἡ ἄγ. γεραφή, την ζωὴν ἀιώνιον θύμοντα τοῦ παρθέ-

νοντας ἀποκρυψεῖ.

κ' α.

Ἐντοτέλετῳ τῷ κήπῳ τάπανον καὶ ἀνατολαῖς πεφύτε-

μένων ἐπέδην οἱ Αἴθρωποι, διαφέρεις τὸ αργεῖν, ἀλλὰ πεφέρεις τὸ ἐρ-

γέζεωδημα τὸν παρθένον τῆς τευφῆς, καὶ φυλάσσειν αὐτὸν.
καὶ γεγόνην ὁ πόγκροτός τοιούτος ἀηδείας.

κβ.

Οἱ Παρεκδέσται μὲν ἐπ πελέειν; καηδεμονιῶς θύεις ἀλ-

λῆλις Δικλέγονται, ἀλλὰ Δικλέξεις οὐκὶν καὶ ἀναφελήτης-

μεγά. καὶ τὸ ἐπίκροτον Δικλεβεβαῖσται, τῷ καὶ κλυσμῷ, ἀστερ

οὐλᾳ δὲ πόσμα καρποῦν, ἐτοι καὶ τὴν δὲ παρθένοντα παρθένοντα
μολυνθῆναι.

κγ.

Εἰσὶ δὲ βρῶσις ταῖς πρώτην πλάσιοι συγχωροῦσι τάποις τοῖς ἥρη-

μαστε-

μετι, γαν ἀ. κ' Θ. ηδη ἐπεινό θείος, ιδε σέδων κα πάντα χέρται,
κτλ. ὅπερ δύο ζητήματα Πτοχερεῖαδαν

κ' 8.

Τὸ αφέποντο τὸν τῆς ἀνά-
θητο τὸν ἀνάγκης ἢ ἡδονῆς; τὸ
πρώτον ἐχρῶντο; καὶ τὴν
μὲν ἡδονὴν αὐτοῖς σύκοισιν τοι,
δῆμος ἐν σύστημα φθο-
ρίας κατιστῶσι, τὸ δὲ ἐπάνυκτος μάλιστα πεσφλιζόμεθα· ἐχρ-
καστι γε σῶμα ψυχηκόν· Εἰ τοὺς τὴν γένηντον ἐκλογμέτεον, ὁ πρῶτος
ἀνδρὶ ἑαυτῷ ἀνοκχήν, τῶν βρεμάτων ἀνδεές οὗτος. οὐδὲν ἐκπε-
θεῖ ἐπακελεύθετο θνητὸν, ἀλλὰ μᾶλλον ἡ ἀζυναστία, ὃν τοι
μέσου τῆς πάλις δύομοσα εἴη προτετάντες, τὸ πίλαρον τούς ἀγα-
πημάτις ἀλλὰ καπεσούδάντες.

κε.

Τὸ Δέπον, μετὸν τοῖς πρώτων τοις ἔξον τῇ μενον τὰς
βοτανὰς, καὶ τὰς τῶν δένδρων καρπὸς οὐδὲ τὰ μέρατα φραγμῶν;
Ἐν τῷ ζητήματι, ὥστερ εἶναι τὸ ἔλαστον ὡφελέμεθας, τὸ γενοντιλεπή-
στικόν. Εἴναι γε τὸ τῆς γεν κ. κ' Θ. ὅπερ συγχωρεῖται αὐτοῖς ἡ
τῶν βοτανῶν ηὐκαρπῶν γενῆταις τοῦτονάλωμένον σὺν τῷ τῆς
γεν. Σ. γ. ὅπερ ηὐκαρπεῖαν, ἐρπατὰ, οὐ τῶν γενών οὐδὲ τῆς γῆς
ῶστερ λάχανα χόρτατα αὐτοῖς τοις βρέσταιν δίδοσται, ἀδηλον σύκ
ἔπιν, τὸ μόνον τὰς πετροπλάστας, ἀλλὰ οὐ πάντας τοῦτον καπε-
καλυτμένη βεβιωκότας τῆς οὐδέποτε βρέστας ἀπέριμονται.

κ' 5.

Τὸ μὲν Ξύλον τῆς ζωῆς, τὸν δὲ γεν. Β. Θ. ἡμῖν καπεσο-
πήσουσιν δύοιλατρέσιν τὴν κακοδοξίαν γνωμοσύνην τῷ δένδρῳ
ζαῆς Πτοχερεῖαδαν, ἥποιήν τοφίαν θέσαι, (παρεψιμ. γ. ίγ.)
ἥτοι τον σωτῆρας ἡμῶν χειρὸν (ἰωα. 5. μ. η.) ἤτοι τὴν θύσια-
μονίαν ἀιώνιον, (διπορ. Β. 2.) Καὶ μαρτυρεῖν τὴν οὐρανοδοξίαν,
πειρούμην δηλονέπι δένδρον ἀληθές οὐφωειρμένειν, διό θεός τῆς

γης

γῆς ἐξαρέτ
πενίσια

πρέσα σοφῶς γίνεται οὐ πτώσης θετῷ γ καρ-

κ'?

Ο τῆς ὄνος
ἡν, ἀγαμήσου αὐ.
ἴνοι δοκίσιν, ἀλλ' ὅτι οὐ.
Ζωὴ, μήμον τοῖς μοιλα-
ρδὶ τὸ περιπλαναρχὸν αὐτὸς εἰς πότερον εἰς τὴν
ἴνα μὴ ἀπίπειν τὴν χειρά λάβωσιν διπλάξεις τῆς
καὶ ζήσων πάντας τὸν ἀιῶνα, γεν. γ. κβ. κγ. (ὅπι καὶ τὴν ἀπειλὴν
διαγάτῳ διπλασιῇ ἔμελλον.)

γ. οὖν, ἐκ ὅτι σημεῖον μόνον
φθεῖσιν πεπόνθεται ζωὴν, ὡς
θάνατον εἴδημε τηρεῖν τὴν
φρεσμένη ἀπιπεύσῃ μετεῖ-
δι τὸ περιπλαναρχὸν αὐτὸς εἰς πότερον εἰς τὴν
ἀρχαδέστερον τὴν χειρά λάβωσιν διπλάξεις τῆς ζωῆς
καὶ ζήσων πάντας τὸν ἀιῶνα, γεν. γ. κβ. κγ. (ὅπι καὶ τὴν ἀπειλὴν
διαγάτῳ διπλασιῇ ἔμελλον.)

κ'?

Τὸ οὖτε ξύλον γ.
Μωυσῆς γεν. β. οὐ
τέτω Ιῷ οὐδέποτε
πέπλοισιν εὔστριμοι τὸν καρπὸν Ιῷ δένδρος Ιέτες, επέγνωσαν
τὸ πολελός τὸ Καλὸν, Εἰς ερεχθίου μονὸν τὸ πυηρὸν τολμὴν καὶ Ιῷ
τὸν ἔργον θέουν, φησιν δοκιμάζεται Ανθρωπός, ἀρχή γε τε Α-
γαθῆς τε ερετότες, Ιῷ ΘΕΟΥ ΓΑΝΤΙΧΩΜΟΙ, Ιῷ παντὸν δεινοτά-
τος, Τῆς ἀμαρτίας Εἰς πυηρόντας αἰσιόντας κατέφευγήσει;

κ'. θ.

Καὶ (β.) τὴν διπόρρησιν. ή ὡς τῶν λεγομένων δηλεῖται,
διφέλειν δήποτε αὐτὸς Ιῷ τῆς διπόρρησεως ταύτης ἐπίλαμπτι, Ιῷ
Κτισῆς προσήκουσιν Ιμὴν, αἰδεσιν, δέξαν καὶ πανακόν.

λ.

Καὶ (γ.) τὴν Αστελὴν. εἴναν γε Ιῷ τὸν περιπλαναρχὸν Ιῷ αὐτο-
πέργοισιν διπλανήσωνται, διαπάτω διπλασιῶνται. Ιῷτος έστι, διανά-
τος Τῆς χάρακτος, ἀπωθέμενοι Τῆς οὐρούς θέσεις, καὶ Τῆς τε
Θεᾶς εικόνος διερεύθυμοι, πολλαπλασιώνται Θλίψεις Θλιψίθη-
σσανται

ενταγή. Έσενάτω γέ τού σώματόν, κατεχόμενος
ηγεί αθενέας γέ σώματόν καὶ ψυχῆς φοβηθήσου-
ται. Έσενάτω ἀιωνίῳ τας τη ψυχῆς ηγείναι. Καὶ οὐ γέ πατερ
ἀσβέστῳ ηγεί ἀιωνίῳ.

ΑΙΓΑΛΟΥ Α'

Περὶ τῆς γέ θελήματος, εὔστοις η τοῖς πατροφέταιν άυτο-
ζέσιον ἀκλήθη, οὐ τῇ καπατάσσεις ἀδιαφθορίας οὐδὲν ἔη; οὐ
τῶν τοῦτο τῆς ἀκόντιον. Θετε λεγοθέμων οὐδὲν διεγένεται, ταῖς τοις
ληγούσιν.

Αἰωνίῳ ηγεί πατημεράτοις Καὶ γέ τοι θεῖξ ολης τῆς καρ-
δίας ἐνχαριτώντος τοῦτο τῆς ἐξοχῆς τῆς οὐσίας ημῶν, καὶ
ἴκοτένυστος, οὐσιας τῆς παλαιστιφράσεως ταύτης βύθιστος,
τῇ ικανότητι ηγεί ἀξία τοῦτο τοῦ πατημοργέταιν
αἰωνίος ζῆται δύτο τοῦ πατημοργέταιν

τοτέρην, μηδὲ τ-

ΝΕΑΝΙΑΝ

Τας τερέπατος Εἰ τη φιλομάθεταιν δοκιμάταιν,
κ. ΕΜΠΟΡΑΓΡΙΟΝ, τον νεώπορον, τοιν ἀνθρώπων
ἀδιαφθίζεις διαλεγόμενον, Τέτοις ήμαται, οὐ περι-
μείζω παρθεμάτων ηθελεν.

^{c/} **H**ΗΝ πεάνισε, βροτὸς μορθὸς θεούδεα μορφῆν,
έίχεν, γῆν δοκέων, μελετήσατε τοῦτο διδάσκετε.
Εμπορός οὐ πέρδεις δίσις, Νεανίσκε, μεταχών,
Ἄθλων Εκνδετος τευχη λογιμώτερον άπαντα.

ΕΡΙΚΟΣ ΑΓΣΙΟΣ;
Τῷ γέ Ἑλληνικῶν γραμμάτων οὐ τῇ
Οὐβούλια έξηγη τῆς.

ATH KAI

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

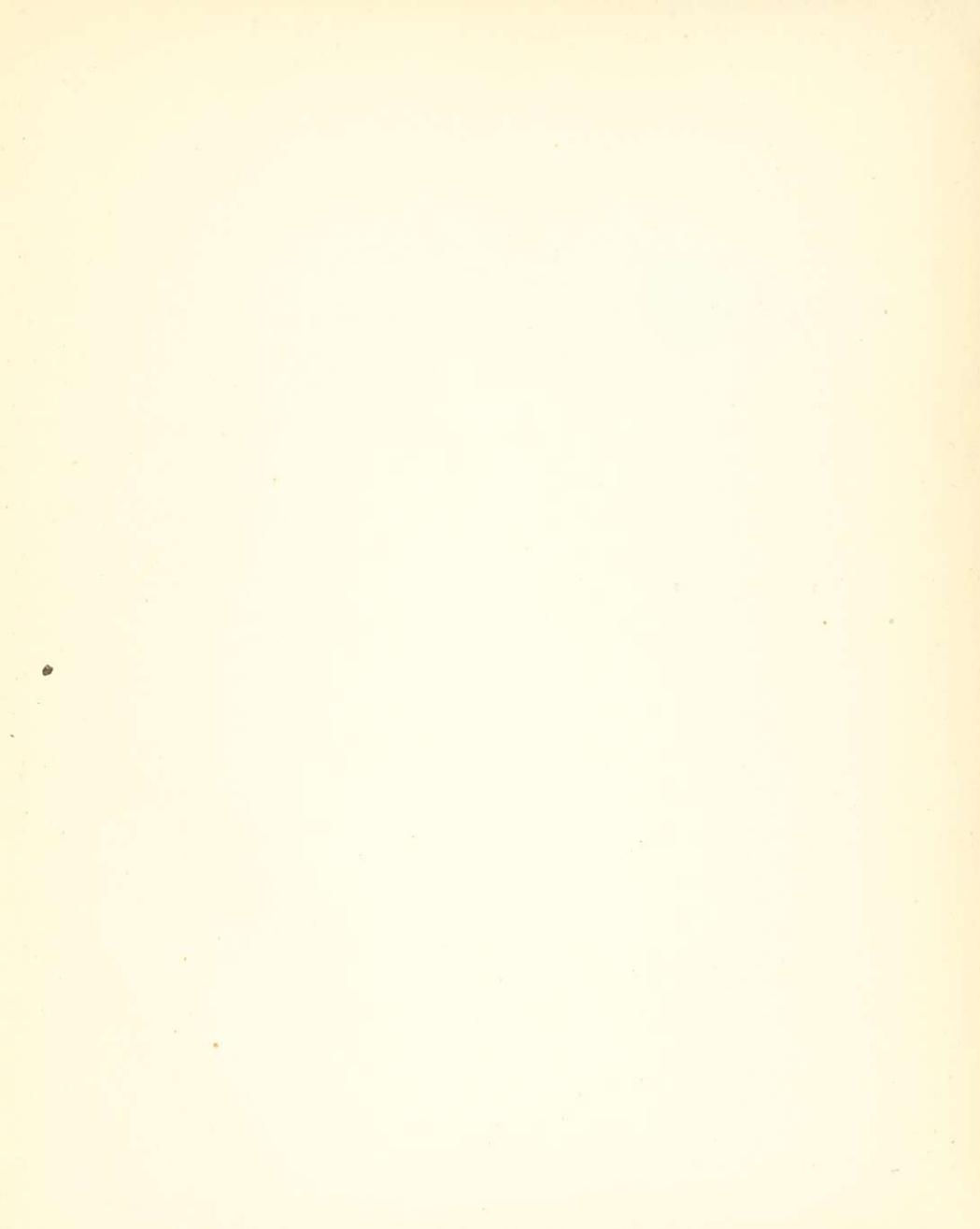
1000

1000

1000

1000

1000

Rv. Dis. uik.
Gezelius

KANSALLISKIRJASTO-KANSALLISKOKOELMA

120 102 0743

KIRJANSITOMO
M. HENRIKSSON
HELSINKI

